

добые за да го злѣупотреблява. По добръ е чело-
вѣкъ да е сироманъ и да предпочита добра честь,
нежели злато, което тако може да ся добые.
Но ако сосъ честный трудъ ся труди да убогатѣе,
и желае сокровища, за да ги употреби къ полза
на свои-те единовидны, таково любобогатство, не е
порокъ.

Отъ него происходи ꙗ економія-та, но
безмѣрностьта ѿ е сребролюбіе, и противна-та
е роскошность-та.

Внимайте, не любете много пары-те, това е
проста мысль, и е безчестенъ порокъ. Кой-то при-
дава сердце-то си въ сребролюбіе, наказува ся; за-
що ся презира отъ вси-те. Сребролюбивый че-
ловѣкъ, понеже ся мучи отъ желанія, и отъ стра-
хове, и въздыша, сѣдящій близъ своето сребро, и
е подобенъ нечувственому челувѣку, кой-то сѣдя-
щій на богата трапеза, умира отъ гладъ, зашто не
ще да докачи ястіе-то. Честный человекъ е благо-
даренъ на правда-та и умѣренность-та, и употреб-
лява имѣніе-то си и не желае да сокровиществу-
ва; нито на противъ да разнося безумно; но безъ
да ся яви сребролюбивъ; знае да е економъ; не
става никогда человекъ богатъ, освенъ сосъ еко-
номія. Треба да има порядокъ, и да си мѣри се-
бе си. Разумный, кой-то слѣдува таковъ законъ,